

D. F. D. S.

FARTPLAN for m.s. »KRONPRINS FREDERIK«

September—December 1966

Fra København ...	torsdag 15-9	lördag 24-9	lördag 8-10	lördag 22-10
I Thorshavn	lördag 17-9	mandag 26-9	mandag 10-10	mandag 24-10
Fra Thorshavn	lördag 17-9	mandag 26-9	mandag 10-10	mandag 24-10
Fra Klaksvig	söndag 18-9	tírsdag 27-9	tírsdag 11-10	tírsdag 25-10
Fra Trangisvaag ...	*)mandag 19-9	tírsdag 27-9	tírsdag 11-10	tírsdag 25-10
I Reykjavík		torsdag 29-9	torsdag 13-10	torsdag 27-10
Fra Reykjavík		lördag 1-10	lördag 15-10	lördag 29-10
I Thorshavn	mandag 19-9	mandag 3-10	mandag 17-10	mandag 31-10
Fra Thorshavn	mandag 19-9	mandag 3-10	mandag 17-10	mandag 31-10
Fra Trangisvaag ...		mandag 3-10	mandag 17-10	mandag 31-10
I København ...	onsdag 21-9	onsdag 5-10	onsdag 19-10	onsdag 2-11

Fra København ...	lördag 5-11	lördag 19-11	lördag 3-12	lördag 17-12
I Thorshavn	mandag 7-11	mandag 21-11	mandag 5-12	mandag 19-12
Fra Thorshavn	mandag 7-11	mandag 21-11	mandag 5-12	mandag 19-12
Fra Klaksvig	tírsdag 8-11	tírsdag 22-11	tírsdag 6-12	tírsdag 20-12
Fra Trangisvaag ...	tírsdag 8-11	tírsdag 22-11	tírsdag 6-12	*)tírsdag 20-12
I Reykjavík	torsdag 10-11	torsdag 24-11	torsdag 8-12	
Fra Reykjavík	lördag 12-11	lördag 26-11	lördag 10-12	
I Thorshavn	mandag 14-11	mandag 28-11	mandag 12-12	tírsdag 20-12
Fra Thorshavn	mandag 14-11	mandag 28-11	mandag 12-12	onsdag 21-12
Fra Trangisvaag ...	mandag 14-11	mandag 28-11	mandag 12-12	
I København ...	onsdag 16-11	onsdag 30-11	onsdag 14-12	fredag 23-12

Afgang fra København kl. 15.00.

Afgang fra Reykjavík kl. 20.00.

Afgang fra Thorshavn til Trangisvaag/København kl. 11.00.

Afgang Trangisvaag til København kl. 14.00 *) (19-9 dog formiddag og 20-12 aften).

Alle afgangs- og ankomsttider er forventelige.

Ret til forandringer uden forudgående varsel forbeholdes.

D.F.D.S.' ekspedition i Thorshavn

H. C. Müller

Tlf. 1511 — Thorshavn.

Skála skipasmiðja & handilsvirki

SKÁLA

Telefon Runavík 7260

Stálskipasmíð

Sleipistöð

Skipasmiðja

Mekanískur verkstaður

Elektrískar installatiónir

Skipstúgerð

Fiskaútflutningur

Sildaútflutningur

Frystivirki

Matvørubúð

Klædnabúð

Kol

Nýmótans fiskavirki við kuldagoymslum

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Handilskønur maður

ið kann fyrirstanda tí forrættningisliga í nýggjari fyrirtøku, fær starv beinanvegin á heilsölu okkara.

Viðkomandi má kunna arbeiða sjálvstøðugt og vera kunnugur í máli.

Løn minimum 24.000, fyrri tann rætta mannin er talan um veruligt framtíðarstarv.

Skrivlig umsókn verður at stíla handilsfelagnum p/f Groði, Tórshavn, postbox 50, tlf. 1184 — 1841.

Max Catto:

FEIGDARFUGLAR

(Framhald)

Eg fór yvir til prest. Hann hugdi snerkjandi at mær og kendi meg ikki alt fyrri eitt. »Eg skuldi farið niðan til teirra,« segði hann. »Tað er synd, at tey skulu pinast einsamøll haruppi.«

»Nú pinast tey ikki longur,« segði eg. »Ikki aftaná hatta...« Eg peikaði niðan móti eldstreyminum.

Men hann lurtaði ikki eftir mær; stöð bara og segði fram fyrri seg: »Eg átti at verið farin til gongu ella grulva, onkursvegna. Eg skuldi verið niðan.«

»Tygum kundu grulva higani og til jóla,« segði eg yppandi óksl; maðurin tókstítt vera uttan nakað veruligt skil. »Tað er bytt av tygum at ganga og gremja tygum soleiðis,« segði eg og vendi mær frá honum. Eg var reðuliga troyttur og argur og erkvísinn.

Tað man liggja í okkum øllum at vit royna at fjala okkum táð reðuligar hendingar leika á. Eg pindist av tí merkiliga innskoti, ið sigst at vera barnakonu egið — eg hugsaði ikki um annað enn at sleppa frá royksmakkinum í munnum. Eg fór oman at, lat meg úr og leyp útí. Eg striddi meg út í

brimið, svam eitt sindur út á tann svalliga pollin, meðan eg eygleiddi váðalogan, ið speglaðist í sjónum, og var eg líkur strutsi, sum borar hövðið aftur undir illryski, ið stendur næst. Eg svam yvir á bryggjunni og fekk mær í aðra pontonina á flognum.

So við og við kom sólin fram. Og altíð tykist hon koma sum vinur. Skjött var himmalin áljós, og beinanvegin sá eg ta høgú súluna av øsku og runu, sum stöð upp í loft úr fjallatoppinum, meðan smeltaða grótið smeyg sær omaneftir homrum og skriðum sum neonor. Men óttin er bundin at myrkrinum, og nú hevði eg ongan hug at doyggja..... Eg slapp mær upp á bryggjuna og sat dryppandi, mikið undrandi um, at eg ikki var svangur, um at eg ikki væll fekk drigið andan, um at eg alla tíðina vildi so illa geispa.

Eg sat enn táð navigatorurin kom rennandi. Hann gløddi at mær, táð hann sá meg naknan. »Vit hava leitað eftir tygum. Umboðsmaðurin vil hitta tygum.«

»Eg kann einki hjálpa her. Hevði tað verið eitt slökilið.«

»Far niðan kortini,« segði hann, og fjáltur var á honum. »Vit hava leitað eftir tygum bæði uppi og niðri.« Eg legði einki í at skunda mær, men fór yvir á gistingarhúsið at lata meg í, og so fór eg til umboðsmannin.

Eg hoyrði fólk aftanfyrri meg. Tað var faðir Doonan, sum elti meg.

Umboðsmaðurin var á skrivstovuni. Eg haldi ikki, hann hevði fingið blund. Hann reisti seg ikki úr stólinum, men hóast hann var í latin baðikápu og var órakadað, sást beinanein, at hann var hermaður. Andlit hansara var sum stoyptur skortur — tygum munnu kenna hetta hermannayvirbráðið. Er tú erkvísinn ella ræddur, so er bert at læsa munnin fast, so sær tú út sum høgður úr steini.

»Hetta var leingi,« segði hann.

Eg var úti á pollinum og svam,« segði eg.

Hann stardi at mær, sum eg skuldi haft sagt okkurt illavörðið við hann. »Tygum vøru úti og.....?« Men hvat skuldi armingin gera her? Eg var ikki hermaður. So segði hann: »Eg vildi fegin haft tygum at flogið tvørtur yvir gosholinum og sagt mær, hvussu vörðið er. Eg vil vita júst hvussu vörðið er, áðrenn eg geri nakað av.«

Eg hevði hug at spyrja, hvat tað var, hann hevði gjørt av. Men tað var skjött at gita.

Hann hugdi illskur at mær, boygdi seg framyvir og blásti øsku av skrivborðinum. Tað var einki at ivast í.

»Siggi til at gera skjött av,« segði hann. »Eg vænti at frettu aftur frá tygum um ein tíma.«

I íva segði eg: »Vit munnu helst ikki fáa mikið at siggja.« »Eg krevji ikki nakað nágreint. Ein metan frá tygum er nokk hjá mær.«

»Har er alt berur roykur.«

»So mugu tygum halda tygum undir roykinum.«

»So kann henda at vit renna á fjallið.«

»So skal eg ansa eftir, at tygum verða heiðraður eftir deyða tygara fyrri sjáldsamt dirvi,« segði hann bitskur, næstan sum at hann ætlaði at spýta meg í andlit. »Eg seti tygum undir kommander. Tygum skula arbeiða hareftir. Eg seti alt í undantaksstöðu. Farið nú.«

Eg fór og segði hetta fyrri stýrimanninum. Hann leikaði í eina góða lotu, tað var sum eg skuldi haft biðið umboðsmannin sloppið mær avstað. Langt um leingi fekk eg hann oman við mær, og so hoyrdust aftur tey somu langligu fetini aftanfyrri, og eg sá, at faðir Doonan kom tvarrandi.

Eg steðgaði á. Mær dámdi einki at lurtu eftir, hvat hann gramdi seg um. »Hvat nú?« spurdi eg.

»Eg hoyrði tygum tala við

umboðsmannin. Eg komi við tygum.« svaraði hann.

»So,« segði eg trútin. »Halda tygum, eg flúgvi her fyrri fólk, fyrri 100 frankar túrin? Hvat hava tygum at gera við hetta?«

»Eg kann hjálpa tygum. Eg veit, hvar ið sjúkrhúsið er. Eg vil fegin vita, um tað er til enn.«

»Sovorðið tvætl. Hvussu skuldi tað verið til enn?«

Kaldliga og sera treiskur segði hann: »Eg vil siggja tað sjálvur.«

»Og sigi eg tygum nei?«

Tað kappnósuta írska andlitid skrykti seg saman í smárukkur, og hann læi niður fyrri seg. »So noyðist eg at blaka tygum á sjógvinn.« Og hann hevði kreftir til tess og hevði góðan hug at royna.

Navigatorurin var beinanvegin blotnaður: »Lat hann sleppa,« segði hann. »Tað er vakurt gjørt av honum.«

Eg hevði bestan hug at rýmta burtur úr øllum riðilinum, erkvísna, jamrandi stýrimanninum, gúðiliga navigatorinum og hálvora presti. Eg ypti óksl og fór upp í skiparasessin. Faðir Doonan klóraði seg upp og setti seg aftanfyrri navigatorin sum herprestur, ið fer til víggjar við monnum sínum.

(Framhald)